

[Camre]

miske virkemidler, som de selv har anvendt den ene gang efter den anden, hvor de selv har haft medansvar enten som regeringsparti eller som partner i et forlig, nu pludselig stort set ikke overgås af noget, der er værre – hvis vi skal forstå hr. Gammelgaard ret.

Det er givet, at disse virkemidler vil betyde en mindskelse af det indenlandske forbrug, og det er netop, fordi man ikke har overset det forhold, at importen stiger, som hr. Ellemann-Jensen sagde heroppefra. Jeg synes, det smager mere af, at rønnebærrene er sure, at man for sent har fundet ud af, at man ikke har kendt sin besøgstid og fået mulighed for at øve indflydelse på den politisk-økonomiske strammingspolitik. Det er meget populært at gå ud og fremstille det sådan, at der findes midler, som er langt mindre ubehagelige, midler, som ikke har nogen dårlig effekt på beskæftigelsen, midler, som drastisk øger Danmarks konkurrenceevne og meget hurtigere bringer os i en balancesituation. Den slags er det uendelig let at sige, når man ikke skal stå til ansvar for det.

Men hvad er det for konkrete forslag, der fra venstres og konservativ side er fremsat i forbindelse med den samlede økonomiske pakke, som vi behandler i disse dage? Det er snak, det er tomme ord, det er noget med »ganske anden natur« og »helt andre virkninger«, men konkret er der ikke noget – jo, ønsker om større besparelser på de offentlige budgetter, endda større end dem, der fremgår af de pågældende partiers egne skriftlige forslag. Det er en indkomstpølse, som de pågældende partier ikke var villige til at tage medansvar for i december måned. Det er en erhvervsfremmepolitik og en opsparingsfremmepolitik, som udelukkende sigter på at ændre på indkomst- og formuefordelingen, men hvis effekt på produktionen er overordentlig tvivlsom.

Vi gennemfører denne politik uden at påstå, at det er sidste gang i dette finansår eller sidste gang i de nærmeste år, der skal foretages økonomisk-politiske indgreb. Det vil være uansvarligt, som man prøver på her fra visse partiers side, at fremstille den økonomisk-politiske situation som et problem, der kan løses én gang for alle, bare man foretager tilstrækkelig barske og tilstrækkelig radikale indgreb. De partier, som i denne situation har vist ansvarlighed over for de akutte problemer, vil nok vide at klare også de næ-

ste problemer, der dukker op, og jeg kan forstå, at det bliver uden hjælp fra borgerlige stemmer, som er bange for at arbejde.

**Dohrmann (FP):**

Selv et normalt begavet 10 års barn er i dag klar over, at skatte- og afgiftsforhøjelser kun gør det hele endnu værre, og derfor er det deprimerende, at et flertal her i folketingsalen, ikke af hensyn til landet, som den socialdemokratiske ordfører siger, men for at beholde deres taburetter, vedtager noget så fantasiløst som det, man her er i færd med. De beholder taburetterne, men hvad er konsekvensen? Det er, at arbejdsløsheden stiger med ca. 8.000–9.000, og at lønpresset ude omkring i virksomhederne vil stige. Det vil igen betyde, at dansk producerede varer bliver dyrere, og alle påstår ellers, at det er dem, vi skal sørge for bliver gjort billigere. Det vil betyde, at det store problem, som flere partier også blandt forligspartierne har talt om, nemlig det sorte arbejde, vil blomstre endnu mere. Det vil betyde, at den grænsehandel, som i forvejen er stor – man kommer Gud hjælpe mig kørende helt fra Fyn og Nordjylland for at købe ind i Tyskland – vil blomstre yderligere op.

Jeg synes, at i stedet for at tale om ansvarlighed og om, at man redder land og rige, skulle man tage og tænke sig lidt om, og jeg håber, at i den lange sommerferie, vi nu står over for, vil forligsmagerne sætte sig ned og tænke over, hvad det i grunden er, de er med til at gøre. Det er da rigtigt, at venstre og konservative også har været med til at forhøje momsen osv., men man må da vist trods alt i dag håbe på, at de to partier har lært så meget af erfaringerne, at de i dag kan se, at det er den forkerte vej at gå. Jeg håber, at den regering, vi har siddende for øjeblikket, ikke bliver ret gammel. Det kan simpelt hen ikke være rimeligt, at et folketingsflertal for at kunne blive siddende på deres fedtede taburetter skal gennemføre en lovgivning, som hele den danske befolkning skal pines af.

**Rahbæk Møller (SF):**

Midt i al denne snak om økonomiske stramminger og om, hvorvidt disse stramminger er tilstrækkelige eller ej, er der grund til at fremhæve, hvad det er for stramminger, vi snakker om. Der er tale om en momsforhø-